

آب در فرهنگ، هنر و معماری ایرانی

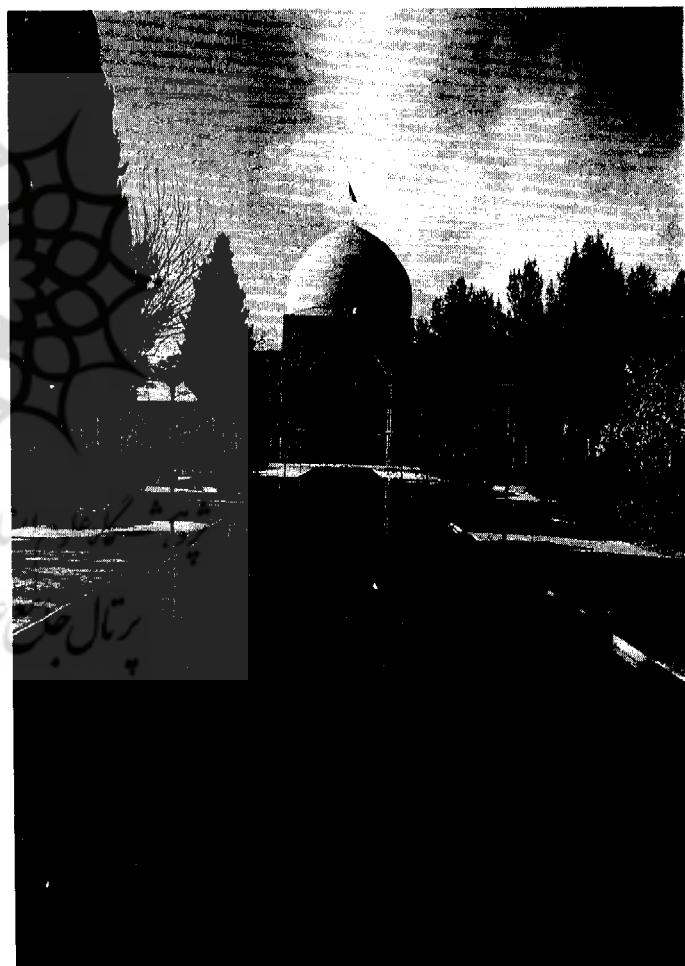
محمد باقر خسروی

الف: امر مقدس چیست؟
برای پاسخگویی به این پرسش که تجلی امر قدسی در طبیعت چگونه است و چگونه در فرهنگ آدمیان جای می‌گیرد باید جست و جو و پژوهش‌های عمیقی در نگرش‌های اسطوره‌ای یک قوم نسبت به طبیعت پیرامون آن کرد. اصولاً در ادیان گذشته طبیعت در نزد اقوام پیشین جایگاه والایی داشته است. عناصر و مجموعه‌های فرهنگی مختلف، بدون ارتباط با یکدیگر نیستند و جز در کنش متقابل با یکدیگر، معنای خود را آشکار نمی‌کنند. در این میان مفاهیم گاه متضاد و غیر همگون با فرهنگ‌های مختلف هنگام ورود به یک فرهنگ در نظام ارزشی آن هضم گردیده و با آن همساز می‌گردد.

تحلیل پدیده‌های قدسی در نزد اقوام گذشته نقش مؤثری در فرآیند توسعه یک جامعه دارد و می‌تواند در جهت‌گیری‌ها و اهداف برنامه‌ریزان امور مختلف مؤثر گردد. «در فرهنگ‌های سنتی، هنوز سلطه بر جهان وجود ندارد، لیکن طرح‌ها و تصویرهای متنوع و هماهنگی برای توافق و انطباق با جهان و روابط معادله‌ای وجود دارد. «امر قدسی» سومین اصطلاح (دو اصطلاح دیگر طبیعت و انسان هستند) است که فرایند توافق با جهان از طریق توسل به آن انجام می‌شود.^۱

بانگاهی عمیق‌تر به فرهنگ و نوع زندگی پیشینیان درمی‌یابیم که نوع نگرش انسان پیش از مدرن نسبت به طبیعت نگرشی دینی بوده و انسان آن عصر نوع رابطه خود را با جهان پیرامون خود و نسبت برقراری این رابطه را دین قرار داده است.^۲

اگر چه ممکن است مصادیق اشیاء زمان‌ها و مکان‌های مقدس از فرهنگی به فرهنگ دیگر تفاوت کند، اما بعید است که فرهنگی هیچ‌گونه تمایزی با این امور نداشته باشد.^۳ چرا که اکثریت قریب به اتفاق انسان‌ها در فرهنگ‌های شناخته شده دارای تجربیاتی مذهبی هستند و «برای کسانی که دارای این تجربه

از پیامبر (ص) نقل شده است که فرمودند: «الملعون شرکاء في ثلاث في الماء، والكلاء والنار»^{۱۶} آب را به حکم شرع جز در شرایط خاص نمی توان خرید و فروش کرد و فقط مجرای آب و حق استفاده از آن قابل فروش می باشد منشاء این حکم روایتی است از رسول الله که در آن نقل شده است. «الخصل رسول الله (ص) عن بيع الماء...» صاحب چشم و یا کاریز و چاه و نهر نمی تواند در دادن آب به مسافر و یا گله ابا ورزد، اما کسی هم نمی تواند بدون اجازه قبلی او آن را به مصرف برساند.^{۱۷}

«اگر در مواد چاهی کند از بھر ملک راتا آب پدید نباید ملک او نشود، چون آب برآمد، چاه ملک او شود، اما آبی که چاه برآید یا از چشم که در ملک کسی باشد برآید، ملک نباشد. چون در حوض کنند آنگاه ملک گردد. و آب چاه که از حاجت او بسر آید، تشابه از مواشی دیگران بازداشت و عوض نشاید استدن از بھر آن و روا باشد از زمین و کشت دیگران بازداشت و او نیز آن باشد که باز ندارد.»^{۱۸}

از سوی دیگر هر عملی که معنای آن بی احترامی و خوار و خفیف کردن آب باشد طبیعتاً رشت و کفرآمیز است. یکی از اعمالی که می تواند چنین معنایی را داشته باشد، ریخت و پاش کردن و دور ریختن آن است. آلوده کردن آب با اشیای پلید و همراه کردن آن با اشیای نامقدس نیز همین معنا را خواهد داشت. «آب و نمک همیریه حضرت فاطمه (س) است و به همین دلیل باید از آلوهden آن پرهیز کرد... فرشته و ملاتکه از کسی که در آب تف کند قهرشان می آید... ملاتکه، آب های دنیا را غربال می کنند و اگر در آن آشغال و زیاله بینند به کسی که آنها را در آب ریخته نفرین می فرستند.»^{۱۹}

روزهای جمعه هر آبی که روی زمین جاری است به بہشت می رود به همین سبب جمعه ها شستن رخت و ریختن کنایفات در آب جاری معتبر است. «اگر روز جمعه از رخت شستن ناگزیر باشند، باید یک تکه از

مذهبی اند تمام طبیعت دارای استعداد آشکارسازی خود به منزله قدوسیت کیهانی است.»^{۲۰} به همین دلیل انسان پیش از مدرن تمام امورات پیرامون خود را به عنوان تجلی خداوند و به نوعی مقدس می انگارد. برای او «مقدس با هستی اشیاع شده، قدرت تقدس به معنای واقعیت و در عین حال تداوم سودمند بودن است.»^{۲۱} نوع برخورد انسان با اشیاء مقدس نیز قابل توجه است. او به هیچ روی به این اشیاء مقدس از دید مادی نمی نگرد بلکه به آن با دیده احترام برخورد می کند.^{۲۲} در فرهنگ ایرانی نیز اشیاء مقدس واجد معیارهای مخصوص هستند.^{۲۳}

ب: نقش آب در فرهنگ ایرانی
یازده کرده رام یشت با جمله «من می ستایم آب را.... شروع می شود»^{۲۴} و آبان یشت با جمله آب بی آلاش مقدس اردوی ....»^{۲۵} نگرش ایرانیان از دیرباز نسبت به آب موجودیت مقدس بوده است. آب در فرهنگ ایران از جمله آب عنصر اصلی تشکیل دهنده این جهان است.^{۲۶}

آب در آیین زرتشت مقدس است، پس از اسلام نیز حرمت خود را حفظ می کند. به خصوص با رواج تشیع و عمومیت یافتن امر عزاداری و روضه خوانی، تکرار مداوم وقایع تاریخی صحرای کربلا و نکیه خاصی که در آن وقایع به موضوع ممانعت رسیدن آب به خاندان امامت، آب حداقل برای خوردن به صورت رایگان بوده است.^{۲۷} یا به گونه های متفاوت در کوچه و بازار شهر عامل یادآوری مسائل مهم شده است.^{۲۸} در فرهنگ عامیانه ایرانی آب و نمک مهر فاطمه زهرا(س) است و نباید آن را از کسی درین کرد^{۲۹} و حتی نباید از دشمن خود نیز درین داشت زیرا عملی بوده که شمر با اهل بیت کرده است. در صحرای کربلا نیز شهادت حضرت ابوالفضل به واسطه رساندن آب به تشنگان بوده است.^{۳۰} در اسلام نیز آب به عنوان مایه آفرینش مطرح است.^{۳۱}

تاریخی و ماقبل تاریخی گرد هم می آیند.^{۲۵} اگر چه ممکن است تنها مهم ترین و غالباً رسمی ترین و تازه ترین آنها به چشم آمده و مابقی در سایه قرار گیرند.^{۲۶}

در هنرهای ایران به خصوص نگارگری، قالی بافی و معماری، می توان مجموعه گردهم آمده ای از عناصر مقدس (خواه طبیعی و یا سطورهای، مذهبی و...) را به وضوح مشاهده کرد. نگارگری ها، معماری، قالی بافی، کاسه، بشقاب ها، قاشق های چوبی و منبت ها، جام ها، پرده ها، قلم کارها و.... همه و همه شاهد این مدعای هستند.^{۲۷}

۱- آب در نگارگری ایرانی:

پیش گام مطالعه طبیعت سازی در نگارگری ایران، استاد فقید دکتر مهدی بهرامی است که به بهانه سفالینه های زرین فام گرگان، تحلیل سنجیده ای از آن ارایه کرده است. بنابر این «مطالعه نگارگری ایران در سده های نخستین و میانه اسلام از طریق نقش ها بشقاب های سفالین مینایی و زرین فام سده های ۵ تا ۷ میسر می گردد»^{۲۸} با جست و جو در نگارگری ایران و همچنین بررسی عناصر مقدس در میان آنها، در می باییم که مجموعه ای از عناصر مقدس طبیعی و... در نگارگری های ایران گردهم می آیند، و این امر به خصوص پس از تأثیر هنر چینی بر روی نگارگری ایران، به وضوح در آثار بعد از آن مشاهده می شود، که از آن جمله می توان به آب و سرو از عناصر مقدس فرهنگ چینی و ایرانی اشاره کرد.

عوامل طبیعی که طرح آن در ادامه شیوه ساسانی است، چنین خلاصه می شود،

(۱) جوی آب روان یا حوضچه ای در پایین صفحه، که اطراف آن با قلوه سنگ هایی محصور شده است و گیاهان لطیف در اطراف آن با قلوه سنگ هایی محصور شده است و گیاهان لطیف در اطراف آن روییده است.

رخت سیدی راهم قاطی رخت لباس خود کنند.^{۲۹}

در فرهنگ های اساطیری ایران هم آب مایه

جاودانگی یا رونین تن تنی آدمی می شود.^{۳۰}

«چشمها ای است در ظلمات... و سلطان سکندر به طلب آن در ظلمات رفت و خضر والیس که پیش او بودند در آن چشم رسانید آب بخورند و باز خدای تعالی [چشمها را] از چشم ایشان مخفی گردانید، و اسکندر از آن بی نصیب و نامید بازگشت.»^{۳۱} جالب آن است که نوشیدن این آب به واسطه ای چشمها ای است و هر که خواهان به فیض رسیدن از این آب است باید در چشم آن غوطه خورده و یا از آن بنوشد شگفتی نبود که آب حیوان گهر

کند ماهی مرده را جانور

شگفت اندر آن ماهی مرده بود

که بر چشم زندگی ره نمود

نظمی گنجه ای

احترام زیاد از حد و یا حتی پرستش آب روان آبگیر که در ادوار پیش از تاریخ معمول بوده، در دوران های بعد منسخ نگردید. در زمان ساسانیان، فرمان روایان محل خاصی را برابر می گزیندند تا اعتقادات مذهبی و شرح پیروزی های خود را بر روی سنگ های عظیم نقش کنند. در هر یک از این محل ها آبگیری که از چشم سرازیر می شد، در پای بدنه سنگ ایجاد می کردند.^{۳۲}

پ: جمع عناصر مقدس در هنر و معماری ایران

دکتر مرتضی فرهادی می نویسد: اشیاء و موجودات مقدس، برخلاف قانون آهنربایی در فیزیک که قطب های همنام، همدیگر را دفع و قطب های ناهمنام همدیگر را جذب می کنند. غالباً همدیگر را جذب کرده و در نتیجه در اغلب آیین ها، سوگ ها و سورهای مهم و در زمان ها و مکان های مقدس دو یا چند تایی از آن ها در کنار هم ظاهر می شوند و گاه مجموعه شگفت آوری از اشیاء مقدس

درختان تبریزی با برگ‌های پراکنده نشان می‌دهند.^{۳۲}
دکتر سیدحسین نصر در این نوع چشم‌انداز
طبیعت خاص مکتب هرات یک «دید عرفانی را
شناسایی می‌کند».^{۳۳}

۲- آب در معماری ایران
به طور کلی ایجاد آب انبار و ساقاخانه در مناطق
خشک و یا کم آب همیشه عملی در شمار خریدن
[نعمات] بهشت شناخته می‌شود.^{۳۴} و به عبارت دیگر
«همه فعالیت‌هایی که به مسأله آب مربوط می‌شود به نام
حضرت ابوالفضل صورت می‌گیرد و ساقاخانه‌ها اغلب
کتیبه‌هایی دارند که بر آب ابیاتی در تذکر خاطره
شهادت آن حضرت است»^{۳۵}

در روستای قهستان سیرجان برای کسی که خاک
روبه در آب قنات بریزد عاقبت شومی پیش‌بینی
می‌شود اگر بجهای از سر بازی گوشی و یا شیطنت در
آن قنات ادرار کند شدیداً تنبیه می‌شود.
در سمنان اساس شکل‌گیری محلات پنج گانه آن بر
اساس استخرهایی است که در بیرون شهر کار
آبرسانی به محلات را به عهده دارند و برای مراقبت
از آبی که وارد این استخرها می‌شود عده‌ای نیز مشغول
به کار هستند و از ورود حتی سنگریزهای به داخل
آب‌های آن استخرها شدیداً جلوگیری می‌کنند.^{۳۶}

در بسیاری از مساجد ایران رشته آب‌قناتی
مخصوص آنها حفر شده و مسیر آب حوض میانه آن را
اشبع می‌کند، عبور این آب پس از حوض به محلات و
باغ‌های اطراف آن است، این آب‌ها برای پر شدن آب
انبار محلات و مزارع می‌باشد، بانیان این‌گونه آب‌ها
معمولًاً عواید حاصل از آبیاری مزارع که به واسطه این
آب‌ها انجام می‌شود را وقف مسجد می‌کنند.^{۳۷}

۳- آب و باغ ایرانی
در ایران پیش از اسلام باغ‌های چهارگوش‌های که

اغلب یک یا چند ماهی نیز در آن شناور هستند و
موج‌های آب نیز به سبک ساسانی است.

(۲) درختان شبیه شمشاد یا سرو، یا درختان با میوه‌های
کوچک قرمز گاهی صحنه را پر می‌کنند، یا آنکه محور
تقارن را می‌سازد. گیاهان استلزمه کوچک نیز برای پر
کردن صحنه با شیوه کاملاً تریبینی نقش شده است.

(۳) آسمان بنابر شیوه ساسانی بخشی از یک دایره است
که در بالای صفحه نقش می‌شده ولی در بشقاب‌های
مینایی یک سایبان آن را مشخص می‌سازد.

(۴) کوهستان نیز مرکب از صخره‌های بلند و نوک تیز
است و طراحی با قلم مشکی و ضخامت ثابت انجام
می‌گرفته و ترکیب‌بندی آن نیز روی یک خط مستقیم
است.^{۲۹}

در طراحی فضای باغ در نگارگری‌های ایرانی و یا
یک دورنمای طبیعت از درون یک پنجره است که یک
نمونه اولیه آن در شاهنامه معروف به دموت در مجلس
ملاقات اسفندیار و گشتناسب ملاحظه می‌شود.

سده‌های نهم هجری عصر طلایی هنرهای
کتاب‌سازی در ایران است. این دوران نگارگری بیش از
دیگر هنرها متحول گردید.^{۳۰} در این دوران آب که در
گذشته به یک حوض و برکه جویی در پایین صفحه بود
و اکنون طرح دیگری نیز به آن اضافه شده و آن یک نهر
یا جوی آب است که به شکل مارپیچ صحنه را طی
می‌کند و رنگ نقره‌ای نیز برای آن انتخاب می‌شود. و
زمین همیشه دارای یک پوشش گیاهی است و بیان با
بوته‌های کوچک خار و دشت و مرغزاری با رنگ‌های
منظم به دقت از روی طبیعت ترسیم می‌شود.^{۳۱} در
برخی از آثار نگارگری ایرانی در مکتب هرات، با توجه
به اصل تقارن و تضاد در پس زمینه درختان تنومند
و درختان شکوفه‌دار را متقارن می‌ساختند، در اصل
تضاد یک درخت پر شکوفه ناپایدار را در کنار سرو
همیشه سربلند قدار می‌دانند. یائمه خشک درخت را در
کنار درخت کاج یا درختان با برگ‌های انبوه را در کنار

نامه‌انها،^{۲۶} استفاده می‌کردند» به عنوان مثال: باغ دولت آباد پزد از قناتی به طول ۶۰ کیلومتر سیراب می‌شده است و وقت‌نامه‌ای مفصل دارد.^{۲۷} متأسفانه بعد از این باغ رامی بندند و اجازه ورود آب آن را به شهر نمی‌دهند و برای تأمین آب حوض‌های آن از آب چاه استفاده می‌کردند. در شهر اصفهان «مادی‌ها» عهده‌دار انتقال آب زاینده رود به باغ‌ها هستند.^{۲۸}

باغ گلشن طبس به وسیله چشممه‌های متعدد آب باری می‌شود. در این باغ، آب از سویی وارد باغ می‌شود و مازاد مصرف آن از سوی دیگر خارج و مورد استفاده‌های مختلف قرار می‌گیرد.

بر بالا دست باغ فین کاشان بخشاب پر از رشی فراراه چشممه سلیمانی، عهده‌دار تقسیم درست و عادلانه آب است.^{۲۹} آب فین در بین مردم منطقه ضرب‌العثل است. به خاطر روش‌نایابی کم‌نظیرش در کویر خشک مظہر پاکی است و نماد صافی، و آن را به حضرت سلیمان نسبت می‌دهند مردم عقیده به درمان با آب فین دارند.^{۳۰}

هنرمندان ایرانی همواره سعی داشته‌اند که باغ به نوعی آینه بهشتی بر روی زمین گردد از این‌رو برای ایجاد نوعی همگون در طراحی باغ و بهشت هستند. آنان سعی می‌کردند تا به طراحی باغ آرامش و ملکوت بهشت را در سایه درختان بلند و مواج و آن‌چنان سبز که به سیاهی می‌زنند و جوی‌هایی که در زیر درختان روان است، همانطور که در وصف قرآن کریم^{۳۱} در وصف بهشت آمده، احساس نمایند.

در تفسیر ابوالفتوح رازی، اشاره ظریفی به روان بودن جوی‌های بهشت بر روی زمین شده است «جوی بهشت بر روی زمین رود و در شکاف نباشد چون جوی‌های دنیا»^{۳۲} به همین دلیل نوع تقسیم‌بندی آب و روان شدن در باغ ماهرانه انجام پذیرفته است.

حول مرکزی درونی شکل می‌گرفتند از نوعی قداست برخوردار بودند.^{۳۳} این باغ‌ها که نماد پردازی راز آشیانه بی‌واسطه‌ای داشتند، از برجسته‌ترین انواع هنر سنتی پیش از اسلام در ایران هستند، که بعد از نیز به صورت نمونه و الگویی برای باغ ایرانی، و از این طریق باغ‌های اسپانیایی و مغولی درآمدند، قالی هم باید در کنار باغ ایرانی و در مقوله هنر سنتی جای گیرد. این قالی‌ها به مرکزی بساطی نظر دارند که تداعی گر بهشت می‌باشد.^{۳۴}

کشاورزی و باغ‌سازی در کیش و آستان قدیم با قرب و منزلي روشن و مؤکد توصیه شده است.^{۳۵}

نقش گیاهان و درختان در دیواره‌های تخت جمشید و آثار آبیاری در بخش‌هایی از آن گفتارهای خشایار مبنی بر آنکه در تخت جمشید باغ‌هایی را که نامش را (پارادیس خوانده است) تصدیق می‌کند.^{۳۶}

ایرانیان معتقد به فرشته‌ای مقدس به نام «اوروزا» بودند که صدمه زدن به گل و گیاهان موجب خشم و ناراحتی او می‌شد («امداد» نگهبان باغ و گیاهان).^{۳۷} چون آب وسیله اساسی ایجاد باغ در ایران است، منبع آن در این زمینه حائز اهمیت می‌باشد.

بر روی بعضی از کاسه‌های سفالین نقش آنگیرهای دیده می‌شود که اطراف آنها را درخت احاطه کرده است و برخی دیگر دنیا را نشان می‌دهد که به چهار قسم تقسیم شده و گاهی آنگیری هم در وسط آن مشاهده می‌گردد. «این نوع طرح متقاطع که در آن یک محور ممکن است از محور دیگری درازتر باشد. به صورت طرح نمونه باغ‌های ایران در آمده و نام چهارباغ بر آن اطلاق شده است».^{۳۸}

ایرانیان از دیرباز در کشف آب مهارت‌های فوق العاده‌ای داشته‌اند. و برای تأمین آب برای باغ‌ها از «دولاب و چاپ»^{۳۹} آتشفشنان،^{۴۰} قنات و کاریز، بندها، پل‌بندها، برکه‌ها، آب انبارها، بخش آب‌ها، و

باغ احداث می‌کردن به طوری که طول حوض یا استخر در امتداد طول فضای منزل یا باغ قرار بگیرد. و برای آنکه هنگامی که حوض و یا استخر در امتداد طول فضای منزل یا باغ قرار بگیرد و برای وقتی که حوض یا استخر پر از آب می‌شود مقدار زیادی از آن طبق اصل جاذبه زمین به بیرون سرازیر شود در ساختمان آن

شیب مختصری می‌دادند.

در باغ‌های ایران برای حوض کمتر شکل آزاد دیده شده است. بلکه «شکل‌هایی» بر اساس راست‌گوش و دایره اکثربت دارد^{۵۸} از عالم مشخص و برجسته دوران صفویه در اصفهان، احداث حوض‌های پاشویه دار است، بعضی از آنها دارای چهارپاشویه بوده که هر یک را زیر دیگری تهیه می‌کردند.

فواره‌های آب را در حوض‌های داخل و خارج از خانه احداث می‌کردند آب این قبیل فواره‌ها به وسیله یک لوله سربی تأمین می‌گردیده است. سیاحی که از باغ تحت شیراز دیدن کرد در یادداشت‌های خود می‌نویسد: «هنگام بازدید از باغ مزبور میزبان وی شائق بود که از آب‌های جهنده طرح‌هایی به وجود آورد. بعضی مواقع یک سبب سرخ را در میان آبی که از فواره بیرون می‌جهید قرار می‌دادند که این سبب همواره در دهان فواره بالا و پایین می‌رفت».^{۵۹}

در عالی قاپو، واقع در اصفهان، فواره‌ای در یک ایوان بدون سقف در طبقه چهارم تعییه کرده بودند که «طبق تقریرات یکی از سیاحان، آب آن به وسیله یک گاو بالا می‌رفته است».^{۶۰}

تناسب نما و استخر در باغ‌های مختلف فرق می‌کرده است.^{۶۱} مثلاً اگر جلوی کوشک استخر بود استخرها را معمولاً به اندازه‌ای می‌ساختند که محور طراحی در اطراف آن برای نشستن باقی می‌ماند حوضخانه‌ها را معمولاً هشت و نسیم هشت می‌ساختند.^{۶۲} در ساخت حوض کاری می‌کردند که ضلع کوچک هشت و نیم هشت یک حوض هشت

در باغ فضای مستطیل شکل ساده‌ای با دیوار و ساختمان محصور می‌شود به طرز ساده‌ای خیابان‌بندی شده است، آب در آن گردانده شده و با بدنه وزینی از درختان سرو در آن فضاهای محصور ایجاد شده است.^{۵۳}

شبکه‌های هندسی آبی را به داخل ساختمان‌ها می‌برد و در میانه یورتاها و گشایش فضاهای، با وسعتی مناسب و متناسب، بازتاب آسمان و درختان و تصویر و نقش پوشش را فرادید بینندگان می‌گسترند.^{۵۴} عمده‌تا در معماری باغ‌های ایران سعی شده است علاوه بر آن که آب بسیهوده مصرف نگردد به صورت‌های گوناگون در سطح زمین ظاهر شده و حتی ایجاد صدا نماید، هنرمند ایرانی برای این کار آب را در جوی‌ها، آبشیره‌ها، آبگردان‌ها^{۵۵}، فواره‌ها، و جوشگاه‌ها^{۵۶} گردانده و به وسیله شیب - حرکت - صدا مرطوب‌کنندگی آن را افزایش می‌دهد حتی در باغ‌هایی مانند بهشهر که آب فراوان در آن موجود بوده است. سعی شده که به نحوی با آب بازی‌های زیبایی صورت پذیرد.

اگر باغ مسطح هم باشد آبتماهای خیلی کم شیب ایجاد می‌کردن و مانند باغ‌هاین کاشان، و اگر شیبدار بودند، مثل باغ شاهزاده یا باغ تاج نظر به صورت آبشار در می‌آمدند. در این موارد از سینه کبکی استفاده می‌کردند تا آب رایشتر نشان داده^{۵۷} و تراش سنگ در سینه کبکی باعث ایجاد موج طبیعی در آب شده است. این نمونه‌ها در باغ چهلستون بهشهر - قدمگاه نیشابور و دولت‌آباد بیزد موجود بوده است.

حوض و استخر در باغ‌های ایران و حتی در هر یک از خانه‌های ایران دارای اهمیت زیادی است. اندازه آنها از مساحت تقریباً یک دریاچه تا حوضی بسیار کوچک به شکل راست‌گوش که در فضای خانه محفر بک روستایی دیده می‌شود متفاوت است. غالباً حوض یا استخر را در یکی از محورهای اصلی فضای خانه یا

ضلعی بسازد.

در زیر بادگیر باغ دولت‌آباد بزد که خود بادگیر به صورت هشت وجهی است حوض طوری قرار داشته که هشت ضلعی و اطراف آن فضایی برای شستن است.

گیاهان باغ

«حفظ برخی گونه‌های نادر و جهش یافته و یا معمولی گیاهان و درختان مقدس به طور اخص و حفظ نسبی مراع و جنگل‌ها تا نیم قرن پیش در جامعه ایرانی و جهان به طور اعم مربوط به این باور بوده است.^{۶۳}

حفظ درختان عظیم «کنت وود» در میان سرخ پوستان قوم «هیداست» حفظ درختان نارگیل در میان اقوام «وینکا» در شرق آفریقا، حفظ درختان سرو در چین باستان حفظ درختان کرت در میان اعراب عربستان و بسیاری از گونه‌های معمولی و یا نادر در گیاهان، درختچه‌ها و درختان در میان ایرانی‌ها از این نمونه هستند^{۶۴}

چنان که گفتیم عناصر مقدس گاهی گردهم می‌ایند، و باز همانطور که گفتیم، آب و گیاه از ایران باستان نزد ایشان بسیار با اهمیت بوده است، و باغ به صورت عینی نمونه‌ای از گردهمایی از عناصر مقدس است.

آب و گیاه به معنای قدسی خوبش مقاومی مذهبی را با خود به همراه دارند از دیرباز ایرانیان به گیاهان به دیده احترام می‌نگریسته‌اند گیاهانی چون -انجیر، خرما، سرو، بید، انار و... که حتی در برخی از آنان آثار سفالیه به دست آمده و یا در کتیبه‌ها و نقش بر جسته‌های هخامنشی نمودار شده‌اند که از جایگاهی روحانی برخوردار بوده‌اند.

برای گردآمدن آب و گیاه در باغ، در خیابان آب‌نما میان کرت دو طرف، دالان سر پوشیده‌ای از درختان را می‌ساختند.^{۶۵}

نوع درخت یا گیاهی که در باغ‌های ایران مورد استفاده قرار می‌گرفته بر حسب اقلیم آن منطقه بوده

است. به عنوان مثال در خوزستان، درختان نخل و مرکبات را می‌کاشتند و دیگر مناطق از بید، سرو و کاج استفاده می‌شده است.^{۶۶} و این خود نمونه‌ای از اصل پرهیز از یهودگی در طراحی معماری ایران است.^{۶۷} درختان همیشه سبز بیشتر انواع کاج و سروند؛ گاه یک سرو، یک کاج و یک درخت خزاندaz برای جلوه باغ کاشته می‌شده است.^{۶۸}

در باغ ارم شیراز میان آسه طولی اختصاص به روی درختان سرو شیراز دارد.

اگر در مقطع طولی خیابانی را رسم کنیم، نشان می‌دهد که در این خیابان‌ها که مثلاً یک سرو، یک کاج و به نوبت کاشته می‌شوند، دالان‌های زیبایی به وجود می‌آمد که در دو طرف آن معمولاً یک سرو مقابل سرو و یک کاج مقابل کاج و یک چنار در مقابل یک چنار قرار می‌گرفته است.

بیدها را معمولاً جایی می‌کاشتند که آب زیاد باشد، مثلاً مظهر آب، خیابان‌های فرعی هر کدام با خیابان‌بندی به صورت پشته یا مرز داشتند و در محل تقاطع مرزها که توسط قطعات مریع شکل بوده گاه درخت سایه‌دار می‌کاشتند تا مراحم درخت‌های دیگر نشود.

در جاهای خشک و بی‌آب در کرت‌های اطراف خیابان‌های اصلی معمولاً آثار در شهرهای نسبتاً خشک در قطعات عقب‌تر، معمولاً درختانی نظیر سیب، آلوزرد.... گل‌ها را معمولاً در پای درخت‌ها می‌کاشتند.^{۶۹}

کوتاه سخن آنکه، در باغ ایرانی، عنصر تقدیس شده آب، به عنوان محور و مرکز طراحی در حوزه مرکزی باغ می‌باشد و عناصر گیاهی دیگر به عنوان عناصر مقدس طبیعی گردانگرد آن در طول مسیری که آب طی می‌کند حلقه زده‌اند. و از آنجا که آب منشاء مبداء هستی است و این موضوع در بسیاری از روایات و آیات تأیید گردیده، هنرمند ایرانی، سعی در آن داشته

است که با این گرد هم آوری عناصر مقدس (حول آب) تجلی مکانی مقدس را بر روی زمین که یادآور بهشت برین است، در ذهن تجربه گرفضا به وجود آورد.

پی نوشت ها:

- ۱ - نریز بالاندید . «دیدگاه انسان شناسی نوین درباره تغییر امر تقدس در جوامع سنتی - ترجمه هوشنگ فرهنگ فرهنگ نامه فرهنگ ویژه نهاجم و بنادل فرهنگ - شن ۲۹ بهار ۷۷ ص ۱۴۷
  - ۲ - درباره مفاهیم فوق نگاه کنید:
    - ریمون آرون، مرافق اساسی اندیشه در جامعه شناسی - ترجمه باقر براهم، سازمان انتشارات آموزشی انقلاب اسلامی
    - ملکم همیلتون، جامعه شناسی دینی - ترجمه محسن ثلاثی - تهران ۱۳۷۷
    - مؤسسه فرهنگی انتشاراتی تبیان
    - ویل دورانت، تاریخ فلسفه - ترجمه عباسی نریاب خوبی - تهران ۱۳۵۱
    - شرکت سهامی کتاب ها مبدی
    - ۳ - به عنوان مثال تجلی طبیعت در دو فرهنگ اسلامی و مسیحی به گونه ای متایز منجلی شده اند، اما هر دو در استفاده از طبیعت جهت رسیدن به اهداف دینی خود بهره فراوان می جویند
    - نکا به محمد مددبور - حکمت معنوی و ساحت هنر - انتشارات سازمان تبلیغات اسلامی.
    - ۴ - میر جادالیاده - مقدس و نامقدس - ترجمه ناصرالله زنگنه
    - نهان ۱۳۷۵ - انتشارات سروش - ص ۵۰
    - ۵ - همان ص ۵۰
    - ۶ - به نظر آرون ریمون: تنها اشیاء غیر مقدس هستند که انسان در برایر آنها به شیوه اقتصادی رفتار می کنند، همان منبع ص ۵۰
    - ۷ - مرتضی فرهادی در مورد معیارهای اشیاء مقدس در ایران می نویسد:
      - این اشیاء واحد معیارهای زیر هستند.
      - الف - مهمترین مشخصه های شیء مقدس حداقل در ایران این است که همچون اشیاء و عناصر معمولی قابل قیمت گذاری و گاه گنجاندن در قالب های کمی (همچون شمردن، وزن و بیان انصاف صفاتی کمی دیگر) و فروش نیستند، و با اعمال چنین رفتاری نسبت به آنها مشرح بوده و با تمهیداتی اجرایی مگردد. این تمهیدات نشان می دهد که بنابر اصل بقای تابلو در گذشته کاملاً ممنوع بوده اند.
      - ب - داد و ستد شیء مقدس همراه تمهیدات اندیشه شده فرهنگی است، همچون مبالغه و معاوضه شیء مقدس با خودش یک شیء و تمهیدات بوده است.
      - ب - افزون بر فروش، حتی قرض دادن شیء مقدس مشروط به تمهیدات بوده است.
      - ث - جبران هدیه دادن و هدیه گرفتن با اشیاء مقدس بوده است.
      - ج - شیء مقدس عامل دعا، نفرین و موضوع سوگند می باشد و به
- اشیاء وارد می شود.
- ج - هر کاری که معنای آن کوچک و خوار کردن، غیر مقدس شماری آن - ظلقی شود ناروا شمرده می شود.
- ح - اغلب در هنگام بستن پیمان، جشن ها، و آیین های مهم سوگ و سور حضور دارند و گاه عامل انعقاد پیمان بوده اند.
- خ - اشیاء مقدس غالباً ممکن است را جذب کرده و دوستی و چندتایی در آینه های مهم و مکان ها و زمان های مقدس ظاهر می شود و گاه این گرد هم آینه و نشیبی به شکل شگفت آوری درمی آید. اگرچه گرد آوری و چیدن آنها - حداقل در زمان حاضر - آگاهانه و دانسته نبوده باشد.
- مصاديق... ص ۱۷، ۸. بیشترها - گزارش پورداود - ص ۱۵۳ - ۱۴۵.
- ۹ - بیشترها - ج ۱. ص ۲۳۳. ۱۰ - محمد بن احمد طوسی می نویسد: آفریدگار آسمانها را شگفت آفرید، از بخار آب - زمینها را کاف آب را کوهها را در موج آب عجایب المخلوقات ص ۳۷.
- ۱۱ - کتاب کوچه - تهران ۱۳۵۷ - انتشارات مازیار - ص ۱۵.
- ۱۲ - بالای سفاخانه هایی که به باد عطش این عده... الحسین علیه السلام آب می نوشیدند این شعر محظیم را نوشتند بودند آب را هم مضابقه کردند که کوفیان خوش داشتند حرمت مهمان کربلا همچنین می نوان به نقش سفاخانی که در ایام عزاداری به آب رسانی مشغولند اشارة داشت و ...
- ۱۳ - صادق هدایت - نبرانگستان - تهران ۱۳۵۶ - انتشارات جاویدان -
- ۱۴ - احمد شاملو - همان - ص ۱۵.
- ۱۵ - و جعلنا من الماء كل شيءٌ حيٌ - سوره انبیاء
- ۱۶ - مجھول المؤلف - بحرافائد - به کوشش محمد تقی دانش پژوه - تهران ۱۳۴۵ - بنتگاه ترجمه و نشر کتاب - ص ۱۵۸ و همچنین - کتاب و مسائل شعبه تأثیف محمد بن حسن بحرالعاملي - چاپ عبدالرحیم ربانی شیرازی - ج ۱۷ ص ۳۳۱ -
- ۱۷ - بحرافائد - ص ۱۵۹ - ۱۸ - همان ۱۵۹ - ۱۶۰ -
- ۱۹ - لمبتوون - مالک زارع در ایران - ترجمه منوچهر امیری - تهران ۱۳۴۵ - بنتگاه نشر و ترجمه کتاب - ص ۲۸۰ - ۳۸۲ -
- ۲۰ - احمد شاملو - همان ص ۱۵ - ۲۱ - احمد شاملو - همان - ص ۱۸ -
- ۲۲ - پیروان دین مهر چون باور داشتند که مادر مهر در آب از زرنشت، باور شده زایش او را از میان غنچه های نبلوغر که مانند میوه های کاج است در منه های زایش باز نموده اند...
- محمد مقدم - درباره مهر و ناهید - انتشارات مرکز ایران مطالعه فرهنگ ها - ۳۷ - ۲۵. ص ۹۵ - ۲۳ - فرهنگ آندریاچ، ج ۱، ص ۱۳. بر روایت روئین تن شدن اسکندر به واسطه نوشیدن آب حیات - اسکندر. رنامه «کالایستنس» دروغین از تأثیفات ایرانی حدود قرن هفتم هجری
- ابیکر عنیق نشاپوری، فصوص قرآن مجید، ص ۲۲۲ و ۲۲۴.
- ۲۴ - ر. ک دونالد ویلبر - باغ های ایران و کوشک های آن - ترجمه

- سیراب کردن گنجشکی از آن استفاده کند، محصول اینجا وقف بارگاه مولا در نجف است.
- ۴۸ - دکتر لطفی ابوالقاسمی - مقاله‌ای باع - جزوی درسی دانشکده هنرهای زیبایی، ۴۹ - همان ص ۲۹
- ۵۰ - برای شرح مفصل از تاریخ و سرگذشت باع فین نک، حسن نراقی - آثار تاریخی شهرستان کاشان و نظر (انتشارات انجمن آثار ملی ایران، ۱۳۲۸ - ص ۹۳ - ۵۲)
- ۵۱ - آیات ۶۲ و ۶۴ از سوره الرحمن، و من دونها جتنان - فرو و فروتر از آنها - تزدیک آن دو بهشت - دو بهشت دیگر هست ... و نیز از جمله قسمتی از آیه ۲۵ سوره بقره - جنت تجری من تحت الانهر - بهشت هاست که از آنها جوی روان است (ترجمه فران کریم از دکتر سید جلال الدین مجتبی)
- ۵۲ - تفسیر ابوالفتوح - ۱۰۲ - به کوشش محمد جعفر باحقی و دکتر محمد مهدی ناصح - انتشارات آستان قدس ۱۳۷۱ - صفحه ۱۷۰
- ۵۳ - محمود توسلی - اصول و روش‌های طراحی شهری - ج ۱ وزارت مسکن و شهرسازی ۱۳۶۵ - صفحه ۲۵، ۳۷
- ۵۴ - دکtor ابوالقاسمی - همان صفحه ۳۹
- ۵۵ - آیگذری که به وسیله طرح ویژه باعث گردش مکرر آب در خود می‌شود. - فواره مانندی است که آب از آن می‌جوشد و باعث حرکت و گردش حجم آب در سطوح حوض می‌گردد.
- ۵۶ - پیرنیا - محمد کریم - باع‌های ایرانی - آبادی سال چهارم - شماره ۱۵ - زمستان ۷۳ - صفحه ۵۸ - ویلبر - همان صفحه ۴۸
- ۵۷ - غزاله روحانی - طراحی باع و احداث فضای سبز - انتشارات پارت - تهران ۱۳۶۵
- ۶ - ویلبر همان صفحه ۵۰ - ۴۹، ۶۱ - پیرنیا - همان ص ۷
- ۶۲ - دکtor محمد کریم پیرنیا - آشنایی با معماری اسلامی - انتشارات دانشگاه علم و صنعت
- ۶۳ - فرهادی مصادبنی شیر، آب، آتش و سفید مانی در فرهنگ ایرانی - نمایه پژوهش شماره ۷ و ۸ - ص ۱۲
- ۶۴ - فرهادی - زمینه فرهنگی در منابع طبیعی - فصلنامه جنگل و مرانع - شماره ۱۵ - زمستان ۱۳۷۲ - ص ۴۴ - ۳۹
- ۶۵ - پیرنیا - باع‌های ..... - ص ۷
- ۶۶ - نک - دونالد ویلبر همان صفحه ۴۰ - ۴۱
- ۶۷ - دکtor ابوالقاسمی - همان صفحه ۴۶ - ۴۱
- ۶۸ - نک - دکtor پیرنیا - شیوه‌های معماری ایران - انتشارات علم و صنعت، ۶۹ - نک - دکtor پیرنیا - آشنایی با معماری اسلامی - انتشارات علم و صنعت، ۷۰ - پیرنیا - باع‌های ایران - صفحه ۸
- ۷۱ - برای مطالعه بیشتر نک - ویلبر همان
- ۷۲ - شاردن - جان سیاحت‌نامه شاردن - جلد ۸ تهران انتشارات امیرکبیر
- ۷۳ - مهین دخت صبا - بنگاه نشر و ترجمه کتاب - تهران ۱۳۴۸
- ۷۴ - به عنوان مثال جهت گردش آبی مجموعه از اشیاء مقدس در زمان مقدس می‌توان که سفره هفت سین اشاره کرد «در مراسمه تحولی سال ضمن چند چیزهای هفت سین از سیزه + آب (عنصر مقدس تاریخی - احمد شاملو - همان ص ۳۹)
- ۷۵ - ۲۶ - مصادبن...، همان ص ۲۱
- ۷۶ - بر فقه سفالی به خط سخن چند قالب زده‌اند.
- ۷۷ - آب خوشترم ازیاده و می لمن الماء کل شیء حی - جامه‌ای مسین و برنجین ما که آذینگر موزه‌هاست، گذشته از آن سرایا نقش و نگاری این چندین دارند، آن چنان که چشم آدمی از دیدن آن سیراب می‌شود اشعار آن نیز روح را جلا می‌دهد.
- ۷۸ - دکtor نفیسی، نوشین دخت، چشم انداز طبیعت در نگارگری ایرانی، دیزه‌نامه نگارگری ایران ص ۲۶
- ۷۹ - دکtor نفیسی - همان ۲۷
- ۸۰ - همان ص ۳۰، ۳۱ - همان ص ۳۲، ۳۳ - همان ص ۳۶
- ۸۱ - نک به سید حسین نصر - هنر و معنویت در اسلام ترجمه حبیم قاسمیان - تهران ۱۳۷۵ - دفتر مطالعات هنر دینی - تیتوس بورکهارت - روح هنر اسلامی - ترجمه غلامرضا اعوانی - مجموعه مقالات هنر معنوی - تهران ۱۳۷۲ دفتر مطالعات هنر دینی.
- ۸۲ - احمد شاملو - همان ص ۱۵، ۳۵ - همان ص ۱۵
- ۸۳ - نک محمد باقر خسروی - م م مت شهر سمنان - دانشکده هنرهای زیبا
- ۸۴ - نک - لطف الله هنرف - گنجینه آثار تاریخی اصفهان - مسجد جامع اصفهان.
- ۸۵ - دکtor سید حسین نصر - همان ص ۷۷ - همان ص ۷۹
- ۸۶ - در روایات ایرانیان است که کورش اولین کسی است که درختکاری را منظم ... را دستور داده... جایزه کشاورزی را بربا کرده... و جشن درختکاری را معمول داشته است.
- ۸۷ - نک: فرمان کورش به کوشش فرهنگستان ادب و هنر ایران - ۱۳۵۶ - همچنین می‌گویند منوچهر پادشاه پیشدادی اولین کسی بوده که باع را ساخته و نام آن را بوسنان نهاده است.
- ۸۸ - رلف نارمن شارب - فرمان‌های شاهنشاهان هخامنشی که به زبان آریایی (پارسی) باستان نوشته شده - انتشارات دانشگاه پهلوی شیراز - دانشکده ادبیات ۱۴۳۳ - م. فرهادی، همان ۱۵
- ۸۹ - ۴۳ - ویلبر - همان
- ۹۰ - ۴۴ - چاههای حفر شده در مزارع که آب آنها به وسیله چهار پایان و با دلو بیرون آورده می‌شد.
- ۹۱ - ۴۵ - چاهی که آب از آن فوران می‌کند.
- ۹۲ - ۴۶ - اندامی که بستر مسیر عبور آب از فزار دره و یا گردی است.
- ۹۳ - ۴۷ - سازنده باع دولت آباد در وقت نامه‌اش نوشته است خدا لعنت کند آن کسی را که قبل از بیرون آمدن آب از این باع، حتی به اندازه